

Arjau és un dels exemples més clars que el gènere de l'havanera i la cançó de taverna continua viu, i no tan sols en les programacions de les festes majors, amb l'habitual interpretació de les peces més corejades, sinó instal·lat en el panorama general de la música catalana, millorat amb composicions noves que conjuguen diferents disciplines. Els treballs com el que ha dut a terme Arjau durant vint-i-cinc anys esperonen la permanència i el foment d'aquest gènere tan nostre.

LA CERDANYA

Text i foto > SANDRA ADAM AUGER

Puigcerdà tindrà un teatre municipal | L'any 2019, l'alcalde de Puigcerdà, Albert Piñeira, va iniciar les negociacions per a la compravenda del teatre privat del Casino Ceretà. La dificultat d'assumir-ne els costos va motivar la Junta del Casino Ceretà a desprendre's d'aquest edifici emblemàtic. A final del 2021 es va signar el contracte de venda del primer teatre municipal de la capital cerdana.

Es tracta d'una de les inversions més elevades d'aquesta legislatura, ja que el cost total ha estat d'1.164.000 euros. S'ha finançat amb fons propis i un crèdit bancari, així com amb l'aportació de cinc-cents mil euros per part de la Diputació de Girona.

>> Façana del Casino Ceretà de Puigcerdà.

Actualment, el teatre està en funcionament, però el consistori en vol millorar l'equipament tècnic, la caixa escènica, el sostre, la coberta i l'accés per a persones amb mobilitat reduïda. Amb aquesta inversió es busca assolir la categoria E3, que l'equipararà amb teatres com els de Girona, Olot o Figueres, i podrà acollir companyies que facin gires nacionals.

Aquests són els primers passos d'un teatre municipal que vol esdevenir un referent cultural a l'Alt Pirineu.

Museu de Llívia 2030 | El Museu de Llívia ha presentat el seu pla estratègic, un programa de millores que el projecta a vuit anys vista. Els eixos d'aquest treball aborden els nous reptes d'un museu que no només vol ser un espai turístic, sinó que es vol obrir als veïns com a espai social per dur-hi a terme activitats culturals, educatives i socials.

Aquest projecte requereix una ampliació que depassa els murs del museu actual, i que serà possible perquè l'ajuntament es desplaçarà a un altre edifici. El museu guanyarà espai per desenvolupar més activitats i acollir adequadament els visitants, que l'any 2021 van arribar a catorze mil.

El pla estratègic també preveu una especialització del museu en tres àmbits diferents: d'una banda, els continguts que sorgeixen de la recerca al fòrum romà; de l'altra, l'evolució de la salut a la comarca, i, per acabar, la singularitat del municipi, que és un enclavament dins de França. El Museu de Llívia ja mira cap al 2030, any que l'equipament celebrarà mig segle de vida.

LA GARROTXA

Text > JOAN SALA

Un projecte sobre la Guerra Civil a la Garrotxa | Un equip de vint-i-cinc persones coordinades pels historiadors del Patronat d'Estudis Històrics d'Olot i Comarca (PEHOC) Jesús Gutiérrez i Albert Planes treballen en un projecte engrescador que consisteix a fer un estudi de tot el que va representar la Guerra Civil als diversos pobles de la comarca. En el termini d'un any o dos, tenen previst tenir acabats tres dels sis volums que es publicaran:

l'Alt Fluvià (la Vall d'en Bas, les Preses i Riudaura); l'Alta Garrotxa (amb tots els municipis històrics) i la vall del Ser-Finestres (Santa Pau, Mieres i Sant Aniol). I en dos o tres anys més, la resta, llevat d'Olot, que pensen deixar en darrer lloc per la complexitat, i així, mentrestant, podran anar incorporant membres a l'equip olotí per agilitar i acabar la recerca. Els autors animen les persones que hi estiguin interessades a incorporar-se a l'equip o a col·laborar-hi, adreçant-se directament al PEHOC, ja que el projecte és la columna vertebral de la secció d'història contemporània.

Foment de la lectura entre el jovent | L'Àrea de Cultura i Educació de l'Ajuntament d'Olot vol promoure la lectura a la franja d'edat de primer i segon d'ESO. Fins a final d'aquest curs, un grup de nois i noies assistirà cada setmana a unes sessions que tenen com a objectiu consolidar l'hàbit de la lectura, i que es duran a terme als seus centres i en altres espais de la ciutat, com ara la Biblioteca d'Olot, el Museu de la Garrotxa, una llibreria o alguns espais públics. A través d'aquesta iniciativa, amb el nom de «Bosc de lectures», es presentaran una gran varietat de textos als joves, els en personalitzaran les lectures i els explicaran el procés de creació d'una obra.

Aprendre a tocar el sac de gemecs | Un dels instruments més antics de Catalunya és el sac de gemecs, que actualment solem trobar en formacions musicals i en esdeveniments de cultura tradicional, gràcies sobretot a mestres de música que han sabut ensenyar a fer-lo sonar. És un instrument que no sol figurar entre les opcions de les escoles de música, però sí a l'Escola Municipal d'Olot, un dels centres pioners del país en la seva docència i l'únic de la regió de Girona. Els nens l'aprenen a tocar a partir dels sis anys gràcies al fet que darrerament els lutiers n'han fet d'adaptats per a mans petites. Xavier Pallàs, el professor d'aquest instrument, és, a més, l'autor d'un llibre que ajuda molt a l'hora d'aprendre a tocar-lo. Pallàs creu que la creació de l'especialitat de cornamusa en el Grau Superior de Música ha estat una fita molt important en aquest procés, ja que l'equipara a qualsevol altre instrument, no només de música tradicional,

cròniques

sinó també de música clàssica o moderna. Fruit d'aquests ensenyaments ha estat la creació de la Cobla dels Ministrers, en la qual l'alumnat l'aprèn a tocar en grup, i que té com a objectiu la conservació i la dinamització del patrimoni musical tradicional. A hores d'ara ja s'ha convertit en un referent musical de moltes festes i manifestacions tradicionals de la comarca.

>> Grup de miniministrers de nivell elemental de l'Escola Municipal de Música d'Olot. (Foto: XAVIER PALLÀS)

EL GIRONÈS

Text i foto > **DANI VIVERN**

Esperant temps millors | El balanç de morts per la covid al Gironès des de l'inici de la pandèmia és de cinc-centes divuit, segons les dades del Departament de Salut actualitzades a mitjan febrer, que és quan escric això. És a dir, de les 193.908 persones que hi ha a la comarca (si hem de fiar-nos del cens, perquè sembla que n'hi ha unes quantes més), el virus n'ha mort quasi tres de cada mil. No era, doncs, per fer-ne broma, com jo mateix vaig fer quan el papu tot just trucava a les portes d'Europa. Però obrim la porta de l'esperança i la dels negocis (els que queden i els que han aparegut intrèpidament, tot i la pandèmia), mentre esperem que Girona torni al temps en què hi havia més turistes que rodavons. Potser el projecte de ferrocarril Olot-Banyoles-Girona podria engrescar fins i tot els que es capfiquen pels tres coipús detectats a l'Onyar. Ens vindrà ara d'una altra espècie invasora, si totes ho han/hem estat en algun moment?

Agafant posicions a la cursa electoral | No. Aquesta vegada prometo no atabalar-vos amb queixes sobre la

gestió municipal. Més aviat convé donar un cop d'ull a l'espectre polític local (alguns, més que *espectre*, en dirien directament *fantasmada*), ja que l'any vinent hi ha eleccions. I és positiu que aparegui gent amb idees noves, concretes. Em refereixo, per exemple, a la formació Girona x Girona, liderada per l'advocat Quim Oliva, i que basa el seu projecte en tres conceptes: municipalisme (dedicar-se al tros sense ficar cullerada a casa dels veïns), *gironisme* (defensar els drets de la ciutat i dels seus habitants) i barris (donar-los eines perquè gestionin les seves pròpies mancances i recursos). Com a mínim, és un cop d'aire fresc a la ciutat, i no és sucursalista de cap partit. Pel que fa als partits clàssics, caldrà veure en quins temes centraran les batalletes. Ara com ara, la coalició que dirigeix el consistori ja s'adona que el carrer no està per a més deixadeses, i fins i tot ha vist la llum (o, més ben dit, d'on ve la foscor) en el tema del frau elèctric a certs barris de la ciutat. Ja és un pas.

Falta personal | No hi ha prou gent al sector sanitari, o està mal repartida. No fa gaire, al CAP de Sarrià de Ter, en un moment donat es van quedar amb un metge dels sis que hi hauria d'haver. Baixes voluntàries per estrès, contractes no renovats i baixes per covid hi van causar una reducció dràstica del personal, el d'infermeria inclòs. No és una situació anecdòtica. A l'Hospital de Santa Caterina, a Salt, en principi, la ràtio personal-pacient s'ha correspost força amb les necessitats reals. Però la sobrecàrrega de feina és tangible, i ha provocat manifestacions al davant del centre. La precarietat ja ve de temps enrere, i no solament per la pandèmia: des del 2008, segons assegurava un comunicat del comitè d'empresa.

I tres quarts del mateix podrien afirmar els representants de moltes policies locals, entre les quals hi ha la de Girona, que van fer una *performance* molt justificada a la plaça del Vi, tot vestits amb bosses d'escombraries. Protestaven perquè els polítics havien decidit que hi hagués dinou agents de paisà destinats cada dia a veure si usem bé els contenidors de brossa. Em resisteixo a publicar, per evitar basques als lectors, una foto representativa de l'èxit de la mesura: un munt de cartrons, embalatges i altres deixalles

del volum de dos cotxes, dipositats en una raconada del carrer de Tomàs Mieres, en ple centre. Prefereixo oferir-vos una imatge més bucòlica: la d'un paisatge dels entorns de Sant Gregori, que durant la pandèmia va ser visitat per milers de persones, a peu o en bicicleta, que van aprofitar la xarxa de camins i d'itineraris saludables. Cal reconèixer l'esforç que es va fer des de l'Administració per tenir-los en condicions, senyalitzar-los i fer-ne difusió. A més de quatre els van estalviar haver-se d'apuntar a un gimnàs o de visitar el psiquiatre, cosa que, en aquest temps, ja és molt.

>> Camí cap a Sant Gregori, un dels molts que s'han arranjat i senyalitzat els darrers anys.

EL PLA DE L'ESTANY

Text i foto > **XAVI XARGAY I OLIVA**

Rerelteló | El Centre Cívic de Porqueres va programar la setena edició de Rerelteló. De gener a abril, es van poder veure vuit espectacles de música, teatre i d'altres arts escèniques. Rerelteló es defineix com «una proposta cultural amb produccions de petit format en un espai escènic amb caràcter propi, on descobrireu una programació d'arts en viu poc convencional i, sobretot, un lloc privilegiat per viure la cultura de ben a prop». Les vuit propostes, tenen en comú que el cent per cent han estat creades i interpretades per dones, o que parlen dels seus problemes i realitats. Enguany s'hi va afegir una proposta nova, +RET, «una programació expandida amb activitats complementàries per apropar els artistes i la seva obra no només als espectadors, sinó també a l'escola, l'institut o la biblioteca, amb funcions, tallers de lectura i altres activitats». Els espectacles que